

задня та часть на корабя малко пострадала. Отъ тогасъ Симплегаты тѣ стоѣтъ вече непоколебимо врѣхъ морско то дѣно, — зацо то было и за тѣхъ предсказано, че тогасъ ще престанѣтъ да са сбиватъ, кога то край тѣхъ благополучно проплава корабъ.

На острова, кой то обывавали Доліоны тѣ, живѣяль царь на име *Кизикъ*. Нему было предсказано за идванье то на Аргонавты тѣ; той пріель гости тѣ радостно, и на трѣгванье снабдилъ ги съ потребна та имъ храна, Скоро подирь туй, като отплавали Аргонавты тѣ, подигнѣль са противень вѣтръ и ги върнѣль въ сѣщо то пристанище, но отъ ношна та тъмота не го познали. Доліоны тѣ сѣщо помислили, че сѣ непріатели тѣ имъ, Пелазги тѣ, и съ орѣжіе искали да ги пропѣдѣтъ. Захванѣль са кръвопролитенъ бой и Язонъ проболъ съ ножа си Кизика. На съмванье и двѣ тѣ страны си познали погрѣшка та. Царя погребили съ голѣмо великолѣпие и за негова честь установили погребалны игры. Макаръ Язонъ и да убилъ Кизика нечаянно, но Рея, богиня-покровителница на тѣзи страна тѣй са прогнѣвила нему и на другири тѣ му, щото кормчійтъ — Тифъ никакъ не могълъ да помрѣдне корабя отъ мѣсто то му. Въ слѣдующа та ношь, богиня та Минерва са евила на сънь на Тифа и му посѣвѣтовала да принесе жертва на Рея на гора та Диндима; той послѣдовалъ нейныя съвѣтъ, — а Аргусъ направилъ отъ дърво статуя на богиня та и ѳ построилъ мнечѣкъ храмъ.

Като трѣгнѣли на пѣтя си, мореплаватели тѣ, подирь разны приключенія, достигнѣли единъ островъ, на кой то ги нападнѣли най жестоки тѣ отъ хищны тѣ птицы, *Сшимфалиды шѣ*. За да са отѣрвѣтъ отъ тѣхъ, Аргонавты тѣ наложили си шлемове тѣ и удряли съ копія о щитове тѣ си. Този шумъ и развѣванье то на пера та на шлемове тѣ распѣдили хищны тѣ птицы. ✪

На конецъ, герои тѣ стигнѣли при рѣка та Фазистъ, въ Колхида, и излѣзли на брѣга. Язонъ тосъ часъ отишълъ при царя Аета и му съобщилъ свое то порѣчаніе —